

Albius nekdanjih Rimljanov) zadnji odraselk Juljevih planin — že zlo plešaste. Za ohranjenje gojzdov je tedaj postave silno treba, veliko bolj treba ko gojzdenja Krasa. Če je kmalo ne bo, ali če saj stara postava ne bo oestro spolnovala, bomo imeli po nekoliko letih tudi zunaj Krasa Kras. Tode dobre, dostojne postave se je treba, in pa resnobne skerbí, de se natanjko in zvesto spolnuje; sicer bo ž njo ravno taka, kakor z marsiktero drugo postavo, ktera le — na popirji zapisana stoji.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Križevske fare poleg Kostanjevice. Prošnja do okrajnega gosp. poglavarja! Zna biti, da prav za prav sega to, česar bom tukaj omenil, v opravilstvo županije, vunder se obernem do častitega komisijskega poglavarstva, želeč, da bi ono poskerbelo dogotovljenje potrebne naprave mosta čez potok namest velike bervi, ki po sred Križevske vasi štric komisijske ceste prek potoka leži in obutim prehodnikom, da si obuče ne zmočijo, na hasen služi. Naj bi blagovoljno pomislilo: Po tej bervi hodijo tri fare, tedaj polovica komisie; po tej bervi se turajo vsi merličí, ki se iz prek potoka zakapajo v sv. Križ; tu se mora jesensko in pomladansko vreme, kadar potok izide, z vozom postati, dokler zopet opade; tu jih je že veliko najdlo smert, ki so v obilni in struženi potok padli in v Kerki grob našli; tu jih je veliko pozimi iz opuzle ledene bervi padlo in se zmočilo; zavolj te bervi hodijo ljudje ponoči z gorečo baklo po vasi, ker bi drugači bervi najti nemogli, ter so s tem svetilom hišam nevarni. Varen most namesto nevarne bervi tukaj napraviti, je lahko; kamnja je blizo dovelj; most ne bo stal 50 fl., komisijska cesta ga mora imeti. In tako bi gospod poglavar že predolgo zanemarjeno delo izveršil in si zahvalo onega kraja pridobil za napravo kervavo potrebnega mosta. —

O ti priliki pristavim smešno vražo: zakaj se na obeh konceh vsake vervi Križevske fare, ki jih je tukaj toliko, kakor gotovo v nobeni fari Krajskega, Andrejev križ (X) vidi. Nekega dne mi se pot nakluči memo imenitnega tesara, pa ga vprašam: „Dragi moj Martin“ — ga nagovorim — „bi li vi meni povedati znali, kaj pomenijo križi na naših bervéh?“ Mož se mi nasmeje: „Ča (kaj) bi oni za istinu take radi to znali?“ mi odgovori. Velim mu, da bi. Potem mi pravi: „Spretniki naši su na vsakoj bervi delali te križe, kajti su imali veru, da vrag (hudi) hoteči iti čes potok po bervi, ko križ zagleda, osupne i vès prepaden obstoji, da se od onud ne krenuti, ne ganuti ne more, dokle vuk (volk) ne pride, pa ga nerazterga. Da bi toga ne bilo, bilo bi vragov koliko listja i trave. To su oni vedili i tako činili, pa tako delamo i mi, bilo več krivo ali pravo“. Síc! Dobrorad.

Iz Planine nad Černomljem. K. Danes 21. aprila imamo snega 2 čevlja na debelem. Gnoj vozimo na sanéh na njive. Vole, ki bi sadaj delati imeli, gonimo na berst — se vé da se vlečejo ko megla brez vetra. Terta je popolnoma pozebla. Nekatere družine samo enkrat na dan kaj malega pojedó, da se preživijo. Kaj bo to?

Iz Ljubljane. Na sv. Jurja dan so izročili deželni stanovi grad pod Turnam cesarski lasti. — Ravno ta dan so inštalirali g. knezoškof g. Jerneja Arko-ta za prošta Novomeškiga, g. And. Metterc-a in gg. Jož. Žagar-ja za ondašnja korarja. — Na pismo, ki ga je kmetijska družba ob veselim okrevanju svitl. nadvojvodu Joanu dopisala, so dali oni prijazno vediti, da ob potovanji v Terst poleti bojo kmetijsko družbo v Ljubljani spet obiskali. — Včeraj se je

pripovedovala povsod novica, da celo naše cesarstvo bo po novi osnovi prihodnjič v devet kronovin razdeljeno, po kateri bo Štajarsko, Krajsko, Koroško, Istriansko in Goriško v eno zedinjeno, Lombarsko in Beneško tudi v eno, ravno tako Horvaško, Slavonsko in Dalmatinsko, — Ogersko in Srbsko, — Galicia in Bukovina, — Tiroljsko in Vorarlbersko, — Zgornja in spodnja Austria, — Marsko in Šlesko, — Česko. Poglavar v vsaki taki veči kronovini ima cesarjevič (cesarski princ) biti. Ta govorica, ktera je sedež poglavarju zedinjeniga Štajarskiga, Krajskiga, Koroškiga, Istrianskiga in Goriškiga v središe teh dežel — v Ljubljano — namenila, je seer včeraj in danes zlo po Ljubljani razširjena; ali je pa kaj resničniga in gotoviga na nji ali nič, ne vémo; „novičar“ jo da, kakor jo je slišal. — Magistrat Ljubljanski je na hvalevredno ponudbo gosp. Ambroža: „prostorni travnik za svojo hišo na Št. Peterskim predmestji blizo Kravje doline brez plačila za konjski somenj mestu prepustiti“, že za prihodnji Ljubljanski somenj o Trojaci konjsko somnjiše na to novo mesto prestavilo, kjer je za živino dovelj prostora, za kupce pa trojna dobrotá, namreč da zamorejo konja na bližnjih potih dostojno prepeljati dati in ne mačke v žaklji kupiti, — da niso zavolj tesnote med eno in drugo versto konj v nevarnosti vdarjeni biti, — in da niso primorani v tacim silnim blatu gaziti, kakor je v Kravji dolini ob deževnim času. Skušnja v prihodnjim somnju bo pokazala, ali bo vse to tako, kakor iz lege noviga somnjiša smemo pričakovati.

Novičar iz mnogih krajev.

Kakor se sliši, se bojo na Dunaj poklicani deželni poglavarji kmalo domú vernili, ker posvetovanje ž njimi ne zadeva posamesne deželske razmere, ampak le splošno politiško osnovo cesarstva. — Novi minister vnanjih oprav grof Buol-Schauenstein je Švajcarskiga rodú in 55 let star. — Na Dunaji je zato postavljena cesarska komisía 24. t. m. spet za 70.000 fl. popirnatiga drobiža očitno sožgala; zato je popirnatih desetíc in šestíc zmiraj manj; do konca tega leta misli ministerstvo vès popirnatih srečkavni drobiž s srebrnimi šestícami in krajcarji nadomestiti. — Ces. vradije so vnovič dobile ukaz, postave zastran razkosenja gruntov natanjko spolnovati, in take razdelitve le samo takrat dovoliti, ako niso nikakor zoper postavne pravila. — Da se nepripušeni mu lovstvu (jagi) v okom pride, se bojo do razglasa občne lovske postave v vsih deželah lovske dovolitvice (Jagdkarten) vpeljale; kdor bo brez taciga dovolitniga lista na lovu zasačen, bo po postavi kaznovan. — V spodnji Austrii 15.000 ljudi v židnih fabrikah dela; letni izdelk se cení na 15 milionov gold. — Sliši se, da se bo okolica svobodniga brodišča v Reki razprostranila. — Ministerstvo kmetijstva je ukazalo, da se je letos dela za osušenje Celovškiga močirja posebno pridno lotiti. — Od nove znajdbe fabrikanta Adama Polaka na Dunaji se veliko govori, po kateri ne bo prihodnjič več treba podplatov na čevlje in škornje prišivati; brez čevljarja bo zamogel vsakdo si podplate na urbase hitro in dobro priterditi; — dokler ne bomo sami čevljari, ne verjamemo tega, čeravno je nek gotovo, da je imenovani fabrikant že privilegij svoje znajdbe naprosil. — Kar se je prodaji Ogerskiga vina (kakor tudi Ogerskiga žita) zlasti na Nemško več potov odperlo, gré cena njegova od dné do dné višji. — V Bolonji je padlo 22. aprila snega za čevlj debelo. — Grozno veliko ljudi se je jelo letos iz Europe, zlasti iz Nemškiga v severno Ameriko preseljevati. Po novim letu je došlo vsami Novi-Jork blizo 40.000